

דיין, אלא להבליט ולפרסם ברבים את דבר נוכחותו באותו ערב במקום אחר ל- גמרי, כאילו לא ידע דבר וחצי דבר על נישואיו של דיין, והם נערכו על אחריותו הפרטית והבלעדית של הרב הראשי של צה"ל.

ואומנם, ביום בו נמסר לציבור איך התחתן דיין, מה לבש ומה לבשה כלתו ואיזה סוג כיבוד הכינה להם הרבנית אהר" בה פירון, פורסמה תמונתו של הרב גורן, כשהוא משיא את אחד מנכי צה"ל לבחור רת לבבו. גורן דאג לפרסם ברבים כי בי שעה שנערכו נישואיו של דיין, ערך הוא חתונה אחרת במלון ולידור בהרצליה. היה זה תמוה למדי, ובלתי שיגרתו של הרב הראשי לישראל יעמיד חופה וקידודי שין, היה זה גם מוזר שלא הרב הצבאי הראשי הוא העורך את חתונתו של נכה צה"ל. אבל פירון החליף את גורן וגורן החליף את פירון, כדי לספק אליבי אפשרי לרב הראשי, נוכח התקפה אפשרית של חוגים דתיים קיצוניים עליו.

לא היתה זו הפרשה התמוהה היחידה שאפפה את נישואיו של דיין. כפי שדווח בעתונים, היה מיבצע חתונתו של דיין מיבצע סודי וחשאי, כמעט כמו פשיטת צה"ל על ביירות. מלבד שומרי-ראשו של דיין ושלושה מאנשי לישכתו, ומלבד הרב פירון, רעייתו וקומץ אנשי הרבנות הצבאית שנקראו להשלים את המניין ולהחזיק חופה, לא ידע איש על תוכנית הנישואין החסופה.

הסודיות היתה כה גדולה עד שדיין אפילו לא הודיע על נישואיו לבתו יעל, ולבניו אודי ואסי, כשם שרחל לא גילתה דבר לשתי בנותיה, אורנה וגורית. על מנת לשמור את דבר החתונה הר מתוכננת בסוד, נעשו גם כל הסיפורים כדי לעקוף את תקנות הרבנות הראשית בדבר רישום נישואין. משה ורחל לא נרשמו לנישואין שבועיים לפני החתונה, והודעה על נישואיהם הצפויים לא פורסמה בשום עתון — כנדרש לגבי כל זוג אחר בישראל. הם נרשמו לנישואין לא

לצאתו של דיין לעבודה, ביקש ממנו רשות לצלמו בחברת אשתו הטריה. דיין נכנס לבית, התייעץ ברחל, ואחרי שהחליף חולצה הסכים להצטלם במיטת פוות בחצר ביתו, כשהם קורנים מאושר.

משה ורחל דיין בבוקר שלמחרת נשואיהם הסודיים, בניגת ביתו של יוסי רוט, שצילם תמונה זו, המתין דיין בצלה. צלם העיתונות

בוקר הדבש

היחסים בין משה לרחל התנהלו בהשאי. הם התגלו במקרה על-ידי הבעל, כשיום אחד חזר לביתו ובארון חדר השינה שלו מצא מעיל עם דרגות של רבי-אלוף. מאחר שלצה"ל היה אז רק רבי-אלוף אחד בשיי רות פעיל, לא היה קשה לנחש מי האיש. עורך-הדין רבינוביץ' הבין כי אשתו בוגדת בו עם הרמטכ"ל של צה"ל. הוא לא הקים שערוזיה, כשם שעשו בעלים מרוכזים אחרים בעבר, אלא תבע מאשתו להתגרש.

בעיר מגוריהם תל-אביב אלא בלישכת הרבנות בבתי-ים, והחתונה נערכה בביתו של הרב הצבאי לצה"ל. השאלה המתבקשת מכל המיבצע הסודי והמיסתורי הזה היא: לשם מה זה היה נחוץ? מדוע נערכו הנישואין בחשאיות כוונ? מדוע היה צורך להסתירם אפילו מבני המשפחה הקרובים ביותר?

פגישה במטוס

למרות שהסיפור נשמר בסוד שנים רבות, הוא היה ידוע בחוגים מצומצמים. במשך תקופה ארוכה דיברה צמרת המדינה כולה על "גברת רבינוביץ'" המיסתורית, שהיתה ידועה כאהובתו של משה דיין. שמו של דיין גם הוזכר במשפט הגירור שין שהתנהל בין פנחס רבינוביץ' ואשתו.

י יתכן יאת התשובה לשאלות אלה נתן משה דיין עצמו, כפי שצוטט ב- כמה עתונים. כך, למשל, כאשר הסתיים טקס הקידושין ואחד הנוכחים הפליט מפיו: "טוב שהכל עבר", הגיב על כך דיין, לדברי אחד הנוכחים בטקס: "אינני כהן ולא ממזר. אז הבעיה היתה בעצם פשוטה..." במקום אחר נמסר כי דיין עצמו התבדח שאילו היה שולח הזמנה לנישואין, הרי במקום לכתוב בראשה את ראשי התיבות ב"ה (ברוך השם) היה שם שם את ראשי התיבות ס"ס (סוף סוף).

איסור על הבעל והבעל

ה הלכה היהודית קובעת שבמקרה של גירושין על רקע של ניאוף האשה, אסורה האשה הבוגדת לנשואין הן לבעלה והן לבעלה. הלכה זו, שנקבעה כסייג ל- מניעת ניאופים, אומצה על-ידי הרבנות הישראלית. בכל מקום בו מחברר כי הר עילה לגירושין היא מעשה ניאוף מצד האשה, ויש על כך עדויות מוסמכות או הודאת האשה עצמה, נוהגים הרבנים לר- שום בתעודת הגירושין של האשה את הפסוק: "האשה אסורה לחזור לבעלה ובאם תירצה להינשא למר פלוני, טעון הדבר גירור בית-דין."

במקומות רבים בישראל נוהגים הרבנים להחמיר. גם כאשר אין בידם כל עדות כי האשה המגורשת אומנם ניאפה בחבר רת גבר מסוים, וגם כאשר אין האשה מודה בניאוף מעין זה, די שבעלה של המגורשת יוכיר שמו של אדם מסוים ויאשים אותו כי זנה עם אשתו כדי ש- הרבנים יאסרו על אותה אישה את הנשיר אין עם גבר זה.

רק לפני שמונה חודשים התפוצצה בי ברחובות פרשה מעין זו. אשה בשם יהודית בכר התאהבה ביהושע ברמלי, בעל ידידתה הטובה. היא התגרשה מבעלה יהושע התגרש מאשתו, והם רצו להינשא זה לזו. יהודית לא הודתה מעולם כי היו לה יחסים כלשהם עם ברמלי. בעלה גם לא (החשך בעמוד 18)

היתה זו רחל עצמה שגילתה הישוע (בתנאי שלא תצוטט) את סיפור היכרותה עם דיין. לפני 18 שנים כיהן דיין כ- רמטכ"ל צה"ל. באחת מיסותיו מפאריס לארץ, עלתה למטוס ברומא רחל רבינוביץ', שהיתה אז בת 28 ואם לשתי בנות. היא קיבלה מקום ישיבה לא נוח בירכתי ה- מטוס ועורך-דין ידיד שזיהה אותה, פינה לה את מקומו בקידמת המטוס. ליד משה דיין.

